

БУЖОВИНА

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ разом з ілюстр. додатком „Неділя“ вносить:

на цілий рік 10 зр — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
„ місячно — „ 85 „
для заграниччя 15 рублів або 24 франків.

Поодинокі числа по 6 кр. в бюрі газет Л. Горювца в Чернівцях, ул. головна ч 17.

ВИХОДИТЬ:

у вівторок, четвер, суботу і неділю.

Редакція і Адміністрація „Буковини“ знаходиться в Чернівцях (ул. Петровича ч. 2), куда всі дописи адресувати належить. — Бюро редакції отворене щодня від 8. рано до 8. вечора.

Руско-волоські консерватисти.

Межи буковинськими Волохами кипить від якогось часу. Проти партії „консервативної“ під проводом Мустаца стала „молода“ партія. Борба вибухла тепер явно і веде ся в органі Мустаца Bukovina Post і волоській Gazeta Vucovine, котра до недавня була органом політичного товариства Concordia, тепер же видає її парох руского (!) села Михальча Захарий Воронка. Перша партія бажає головню дідичівскої, а друга волоської геґемонії на Буковині, одна рада-б над усіма панувати, а друга хотіла-б усіх зрумуншити. Перша воює хитрощами, друга-ж хоче дійти до ціли насильством; відти взялось протівенство, що обявилось ось в чім

Нові редактори Gazet-и Vucovine виступили оногоди проти теперішних послів волоських із закидом, що не заступають волоської справи так, як треба, і піднесли яко головну хибу їх політики союз із т. зв. „консервативними“ Русинами Волянком і Тиміньським, котрий то союз по думці Г. В. спиняє волоських послів виступати рішучо протів рушення (!) Волохів. На ті закиди обізвав ся якийсь „консервативний“ Волох в Мустацовій

Buk. Post, і боронить там союз волосько-„руский“ тим, що на Буковині Волох а Русин братя одної мами, не розділені способом мислення, хоч инакше висловлюють свої думки. та й тим ще, „що спільному поступованню консервативних Русинів з Волохами завдячують Волохи виключно всі свої успіхи.“

На се виступила Gaz. Vuc. з відповідею, в котрій збиває оба єї виводи. І ми годимо ся з нею в тім, що час вже й на Буковині прийти хоч з кінцем 19. віку до свідомости, що Русин а Волох не одно, і що не тільки мова, але й історія, походжене і пр. у обох відмінні. Годимось на се тим більше, що отся фальшива теорія наробила бук. Русинам найбільше шкоди, бо піддержує й доси національну байдужність, а велід за нею витворила тьму перевицників, ба через так звану „волоську“ віру принялась у руского православного народу навичка називати себе „Волохами“. Віримо, що „консерваторам“ старосьвіцких порядків на Буковині: як національної несвідомости, народної темноти, неволі й недолі дуже на руку ся теорія, скоро лише, як слушно завважала Gaz. Vuc., ті сліпі маси при виборах голосують на них консерваторів (додати-б: консерваторів

своїх особистих і панських інтересів; чи ті консерватори-дідичі називають ся Мустацами чи Волянами).

Що до другої точки, себто союзу волосько-„руского“, то мусимо протів Gaz. Vuc. сказати, що він приніс лише одним Волохам користь, хоч правда дуже проблематичної вартости. Через переловлене двох Русинів у волоський табір ослігнули Волохи більшість в соїмі; се придбало їм і більшість у виділі краєвим, чим віддано всю силу в їх руки. Ся більшість вибрала аж двох Волохів, а ні одного Русина до краєвої ради шкільної і т. д. Правда, тоту силу п. Мустаца вживає на свій лад, певно не завжди користний для волоського народу. Але сему не Русини винні.

Не будемо тепер розбирати, які користі могли-б вийти для руского й волоського народу із згідного поступовання єго щирих заступників; бо поки що нема між Волохами з ким про се говорити, а се видно также із дальших виводів Gaz. Vuc., котра нібито чванить ся своєю щирою волею до труду над добром народним і краєвим, а аж палає ненавистію до Русинів.

Gaz. Vuc. закидує волоским послам, що не відперли енерґічно (!) закиду

8) **ПОНАД ДНІСТРОМ.**

НОВЕЛЯ.

Написала

ЕВГЕНІЯ ЯРОШИНЬСКА.

— 0 —

(Дальше.)

Темнота не дала єму бачити зворушене лице дівчини. На тім лиці пробивала ся радість, щастє змішане з непевністю.

— Ви не відповідаєте мені — сказав Орест сумно — видно, що мене не любите... Ні, ви ненавидите мене, сеґо я не міг сподівати ся.

— Я вас не ненавиджу — сказала Марія тихо, подаючи єму руку.

— То любий мене, любя моя, щастє мов, радости моя! — говорив Орест, в зачалі обіймаючи гнучкий стан коханої дівчини. Она похилила голову на єго груди, а осьмілений хлопєць поцілував єї червоні уста.

Она вирвала ся з єго обіймів. — Боже, що ви робите — сказала страшно заклопотана — коли-б се хто побачив, то що би собі подумав?

— Подумав би собі, що ми дуже щасливі — відповів Орест весело. — Але, Маріє, серце, ти ще не сказала мені, що любий мене. Скажи дорога, скажи се слово, бо инакше не буду в своє щастє вірити.

— Я люблю тебе, мій милий і вічно любити буду — сказала засоромлена дівчина, туплячись до него.

Орест обіймив єї одною рукою, а другою

гладив єї головку. Зворушене не дало єму слова промовити. За хвильку стали на лєничівці. Мати вийшла з хлібом й солю протів молодих, благословлячи їх вхід в дім. Орест попрощав Марію також під благословенє.

— Поблагословить і нас — сказав ніби то весело жартуюч, але зворушеним голосом.

Пані Радоска приймила єго слова за жарт, але Галицький поміркував собі, що они мають глибоке значінє.

Поприйздили й другі гості. В комнатах були вже столи позастелювані; зараз засіли до вечері. Молодята сиділи на першій місци, поруч з ними батько й matka, потім ближше них знатійші гості.

Подали вино. Пан Лєсковский встав і випив в здорове новоженців. Загреміло гучне „многая літа.“ Потім вїсє доматор здорове батьків весільних, дякуючи своїй сестрі і швагрови, що віддали єго дітям таку честь і зробили їм таку услугу. Говорили й другі особи, а за кождим тостом гремів хор паничів. Дениє увидивши, що вже старі потомились ораціями й не будуть уже більше говорити, встав і красними словами перепітаними віршєд, вїсє здорове дружок, порівнюючи їх з зорями та рожками, котрі своїм євітлом та цвітєм ціле товариство украшають. Се все було до Марії звернене, бо він собі в Галі нічого не робив. Знаючи поетичну вдачу Марії, думав, що здобуде собі сею мовою єї серце. Орест дивив ся підчас Дениєвої мови на свою кохану; она слухала байдуже, мов би се не о ню йшло, а

побачивши сильний погляд Ореста на собі, почервоніла дуже. Дениє замітив се і рахував на свою користь, думаючи, що Марія почервоніла з утіхи, що він єї так звеличав.

По вечері наступили танці. Орест не відступав Марії, розмавав, жартував і танцював з нею. Дениє дивив ся з боку на все те й при другім кадрили, що єго танцював з Марією, почав їй натякати на Ореста та остерігати єї, щоби собі не дуже з ним заходила.

— Ті галицькі паничі, то дуже великі дурисьвіти; закрутять дівчині голову, а потім сьміють ся з неї — сказав так мимоходом.

Марія удала, що не розуміє, що то він протів неї говорить. — Ніби то наші буковинські ліпшє? Я вже нераз чула, що не один „любив і кохав, а потому понехав“ — сказала весело. — От признайте ся і ви, що вже не одній панні присягали вічну любов.

— Я лиш одну однієньку люблю, але я їй того ще ніколи не казав — сказав Дениє.

Марії стало якось дуже неприємно, она не відповіла нічого.

— Ви й не питаєте ся, хто она — сказав Дениє — чи ви так мало цікаві?

— Чужі таємниці обходять мене дуже мало — відповіла Марія холодно.

— А коли-б тотя таємниця пана Ореста обходила, то ви певно були би цікаві — сказав іронічно; холодна, байдужна відповідь Марії влостила єго, в обуреню забув, що говорить.

— Я не знаю, відки ви до сеґо приходите мені пана Мартинова витикати! Прощу сеґо

Русинів о румунізації руских дітей в школах Чорнавській, Михалецькій, Чагорській і Кучурівській. Школа в Чорнавці руска, то правда, бо нема там і **одної, одніської дитини** волоскої, але прото силують всіх їх учити ся й волоскої мови, се також факт, котрий можна й сьогодні ще сконстатувати. Що-ж було ту відпирати, та ще енергічно, коли, як пказано, в тій громаді справді нема волоских дітей?! Де-ж то фальшоване конскрипції в користь Русинів, про котре сальше плете Газ. Вис.? Покажіть нам дих Волохів записаних за Русинів, а ми тоставимо за кожного по сотці Русинів із Чорнавки, Михальча, Кучурова, Чагра, Роґожешт, Костинців і многих иньших громад записаних за Волохів. Ні, панове, пустий крик не поможе, бо факта доказують, чия правда. Питаємо далі таки видавця Газ. Вис., що є парохом в Михальчу, най він яко честний чоловік назве нам хоч одного Волоха з Михальча, котрого дитину силують вчитись по руски. Противно в Михальчу приневолює він сам ріжними способами всіх родичів руских, аби їх діти вчились по волоски. Нема про те що закидувати волоским послам; они про се доста неправди наговорили й так; на більше вже хиба чоловік без найменшого сорому і стиду поважив би ся. Сумна проте правда у Газ. Вис. і крайна загорілість.

Газ. Вис. закидує далі послам своїм, що не спинили рускої гімназії та іменованя руского інспектора. І сей закид несправедливий, бо волоскі послы захопились добре коло того, щоби інспектором руских шкіл став румунізатор, а щиро помагали їм Волян і Тиміньский: ті послы і Сепеґія спинили вже дійсно отворене рускої гімназії, котру ніби то про сліпе око своїх союзників в соїмі піддержали, але против котрої поза плечима працювали, що сили стало.

Резолюція дотично отвореня рускої школи народної в Чернівцях, що також

вколола Gazet-y Вис., се дарунок на папері з чужої кишені, зроблений єдино на збитки лібералам; за те відмовлено того, що могло-б мати skutok, а то рускої школи православної, тай то єдино за помочию Воляна і Тиміньского! Чому мовчить Газ Вис. про се, чого жадано на користь Волохів, та про волоску гімназію?

На сі головні виводи Газ. Вис. відповіла Вук. Post, закидуючи їй „неправду, перекручуване, брїхню, порожнечу, нерозум“ і т. п. прикмети. Вук. P. боронить ся тільки проти закиду G. B., що она жидівска газета, та що она підтримує пїянство; каже дальше, що Русини, Поляки і Німці тішать ся тою незгодою Волохів, та що G. B. служить тепер незрозумілим, зеленим чоловічкам. Про все проче мовчить, бо розумієсь не може відкривати всего того, на що ми висше вказали, а що доказує, яке підступне і для Русинів шкідливе поведене волоских консерватистів, з котрими звязали ся наші рускі „консерватисти“ Волян і Тиміньский. Врешті Вук. Post доста ясно висловилаєсь, що Волохи всі свої успіхи, хоч они тільки ограничались на відвернене небезпечних шкід (читай: здобутків Русинів), завдячують союзом з „старорусами“, тому мабуть і кінчить ся статя В. P. словами Sarpenti sat

Ми згадали про сю справу, о она обходить всіх Русинів і доказує, що політика послів Стоцкого і Пігуляка, котрій бук Русини виключно мають завдячити все то, що помимо зради Воляна і Тиміньского доси здобули, показала ся вже тепер єдино розумною, бо йде природною дорогою; обороняючи права руского народу не посягає она на чужі, не знає проте безмежного підданьства для приятелів та ні безмежного ворогованя проти нікого.

Такий ширій і правій політиці не страшно перед ніякими новими кон-

стеляціями і союзами, она скорше чи пізнійше мусить побідити, а поки-що поступає крок за кроком вперед. Дай Боже, щоб єї хосенність порозуміли в єї Русини, та стали як один муж до роботи для добра рідного народу, чого й надіємось тим більше, що хто не нарозумить ся й не поверне на праву дорогу, того відпекують ся не тільки свої а й чужі, як отсе судилось нашим „консерватистам“.

Дрібні вісті.

Чернівці, дня 17. липня 1895. р.

Іменованя. Львівска дирекція почт і телеґрафів надала послы експедіентів почтових: в Білобожниці експедитором почтовому Кар. Мишкевичеві; в Петранці експедиторці почтовій Марії Стояловській; в Куричах Фел. Гербови експедитором почтовому з Майдану сїнявского; в Ігровиці Люд. Шульцови емеритованому капітанові і експедитором почтовому; в Новім Селі коло Срия Ів. Малицькому експедитором почтовому з Свїянтик горішних; в Лїні експедиторці почтовій Ядвізі Ковальській; в Страні експедиторці почтовій Адлі Керник; в Домажирі Марії Чиржиків, жені управителя обшару двірського. — Інспектори податкові Зоґе і Кубек іменовані надінспекторами при черновецькій дирекції фінансовій. — Галицька дирекція скарбу у Львові іменовала провзоричних офіціалів горалень: Брон. Рожанського, Йос. Кендзерского, Ів. Сливинського і Йос. Тулею дійстними офіціалами горалень — Президія галицької краєвої дирекції скарбу іменовала: рахункових офіціалів Йос. Влихарського і Стан. Колькевича ревідентами; провзоричного офіціала Палл. Віяцьковського та рахункових асистентів Ів. Горбачевского і Казим. Коношевского офіціалами; асистента Ів. Грабовского провзоричним офіціалом рахунковим, провзоричного асистента Ів. Феруна і практикантів Валер. Тесляка і Вяч. Дашиньского асистентами; вєнци практиканта Петра Шахульского провзоричним асистентом рахунковим. — Почтові асистенти Яків Прос, Іларіон Остапович, Едмунд Озаркевич і Еміль Гельвіґ іменовані почтевыми офіціалами при буковинській дирекції почтовій.

не чинити, бо се мені неприємно — сказала Марія, гордо випрямившись.

— Перепрашаю вас, я не думав, що жарт зможе вас так обурити — говорив Денис, проклінаючи в душі свій дурний розум, через котрий розгнівав Марію.

По кадрили присів Денис коло Марії і не відступав єї аж до слїдуючого танцю, до котрого єї заангажував. Она не могла єго позбути ся, але слухала терпеливо єго розмови, бо не хотїла в нїм розбудити підозріня, що займає ся Орестом. Аж якийсь панич освободив єї від Дениса, покликавши єго до другої комнати на слово.

Над ранком зачали гості розходити ся до сну. Горецькі відїхали разом з Лісковекими, давши слово, що в одинадцятій годині знов приїдуть. Ольга не була в дуже добрім гуморі. Паничі якось не дуже коло неї ходили, хоть она усміхала ся до них найсолодшим усміхом, хоть старала ся затримати їх при собі розмовою о своїх домашніх занятях. Она не була дурна дівчина і умїла иньшу бесїду як о господарстві провадити, коли вже в нас така звич, що панни, хоть що знають, то старають ся не показати того, боять ся, що через своє знане не дістануть жениха. Та оно одним боком і правда, що тутешні мужчини, особливо семінарїсти, боять ся розумної жінки, як огню; кажуть, що така жінка не буде доброю господинею, хоть тепершні не дуже просьвічені і не дуже розумні жінки також не дуже славні господинї, та лиш по забавах товчуть ся і об-

суджують там, з недостачі розумнійшого предмету до розмови, любезних ближніх.

Отже Ольга, не будучи гарна собою, мусїла провадити розмову о господарстві, щоби дістати жениха. Але й тотя розмова не притягала нікого до себе. Коли з гарних уст виходять і найгірші дурниці, то они притягають мужчин до себе і подобають ся їм, а з поганих уст нехай виходять і найрозумнійші слова, то не задержать молодого хлопця коло себе. Тож не вело ся Ольві й она задростила всім красним дівчатам, особливо Марії і постановила добре висварити Дениса за красну промову, якою він звеличав дружок. Тимчасом не могла сего учинити, бо Денис лишив ся з другими паничами на лєнічівці, де в великій стодолі вистеленій соломом, вереннями та подушками, полягали всі мужчини спати. Морфей приймив їх зараз в свої обїми і довго не випускав молодих хлопців від себе, показуючи їм красні, милі образки. Аж як увидів, що єго образки не займають їх вже, почав їх одного за другим від своєї власти освободжувати. Перший проснув ся Денис, нехотячи торкнув спячого коло себе Ореста і збудив єго.

— Добрий день — сказав Денис, позиваючи протяжно — чи ви виспали ся вже?

— Чому ні, я чую ся цілком здоровим — відповів Орест.

— Ой я ні, я над ранком заглянув трохи за глибоко в очи панни склянки, та якось менї, як то кажуть, не мудро.

— Яка то панна Склянка? — запитав пробудивший ся як раз може вісімнадцятьліт-

ний гімназист, що цілу ніч танцював мов наймлений — чи тотя в білій сукні?

Орест і Денис засьміяли ся так голосно, що решта паничів схопила ся мов опарена — Що таке, що? — питали.

— Та нічого нема, пан Горецький каже, що задивив ся в очи панни Склянки; я питав ся, чи то тотя, що в білій сукні — відповів навїрно гімназист.

— Ні, edler Jüngling, єї сукня часом білява, часом жовтава, часом червона, а часом, як то кажуть, schwarzbraun — відповідав флегматично один правник, протягнувшись назад на соломі. — Чекайте, коли вступите в університет, то й ви познакоमितе ся з панною Склянкою.

Всі сьміяли ся до розпуку, а гімназист сховав голову в подушку, щоб зі своїм засоромленем скрити ся. Він порозумів тепер значїне Денисових слів і єму було соромно, що вирвав ся з своїми необачними домислами.

— Уф! як то неприємно вставати по такій оказї! — почав один панич — мене болять всі кости, а в голові немов загніздив ся цілий мільярд шурів.

(Дальше буде.)

Перенесеня. Намістник Галичини переніс п. к. старших інженерів Казим. Махневича з Львова до Кракова і Фр. Дутковського з Тарнобжега до Перемишля.

В товаристві взаємних обезпечень „Дністер“ видано з місяця червня с. р. 2446 важних поліс на обезпечену вартість 1,391.625 зр. Разом з попередними було в I півроці сего року 13,819 важних поліс (по потрученню сторн) на суму 8,429.655 зр. обезпеченої вартості з приходом 69,804 зр. 53 кр. чистої премії. Попереднього року було в тім самім часі 8,633 важних поліс на суму 5,673.809 зр. з премією 46,526 зр. 59 кр., з того оказує ся в сім році приріст о 50 процент більший. Обезпечень конкурентційних прибуло в тім півроці: 155 церков і 184 приходств, разом з попередними єсть обезпечених в „Дністрі“ 1.107 церков і 764 приходств. Шкід було в червні с. р. 58 випадків, отже разом з попередними було від 1-го січня до 30-го червня с. р. 211 випадків, з котрих виплачено до кінця червня 193 відшкодовань і 15 відшкодовань в перших днях липня, а в 3 випадках (разом на суму 514 зр.) здержано виплату. Сума всіх повисших шкід виносить на власний рахунок 34.631 зр. 49 кр., при чім еднак належить звернути увагу, що сей рік кр м. приходу з премій одержує від попередного року суму 35,597 зр. 47 кр. зарезервовану. Фонд резервовий зріс до суми 29,521 зр. 76 кр. і єсть ульокований в популярних цінних паперах.

З православної школи реальної в Чернівцях. Зі справоздання дирекції православної школи реальної в Чернівцях виймаємо сі дати: В році 1894/95 було 471 учеників. З них було з Чернівців 212, в Буковині 134, з Галичини 64, решта з інших країв. Після матерної мови було Німців 325, Поляків 72, Русинів 32, Волохів 31. Після віросповідання було рим.-кат. 135, православних 60, гр.-кат. 15, вірм.-кат. 2, протестантів 23, жидів 236.

Зріст шкільництва в місті Львові. В році 1884-ім було у Львові 25 шкіл, 260 учителів і 7,340 учеників і учениць, — а нині єсть уже 33 шкіл, 470 учителів і 12,000 учеників і учениць. Одинадцять шкіл має власні будинки.

Зміна властителів. Добра Лукавці Висші і Нясні в дкунив назад Никола Василько від д-ра Конецкого за ціну 500,000 зр.—Маєтність Камінку струмилу, власність Гр. Мірової, купив Гр. Роман Потоцький за два мільони зр.

Зелізниці на російско-австрійській границі. В Росії затверджено проект сполученя Камелця Подільського залізницею з Ларгою (Ново елліця-Могилів подільський) і з Шоскоровом а евентуально з Гусятином.

На чеську етнографічну виставу в Празі вибирають ся дві рускі прогульки: одна борословів, що вїдуть зі Львова дня 30-го липня с. р., друга прогулька ширшого кружка Русинів при участі львівського товариства „Сокил“. Си друга прогулька вибере ся зі Львова дня 3-го серпня вечером, приїде до Праги дня 5-го серпня і забавить там три дни. З Праги переїде до Відня і буде там гостити 9-го і 10-го серпня. Дня 11-го серпня вїдуть участники Дунаєм до Будапешту і забавлять в столиці Угорщини один день, дня 14-го серпня будуть в Мункачи, а 15-го вернуть до Львова. Влизші подробиці про услівя подорожи подає п. В. Лаврівський в товаристві гімнастичнім „Сокил“ у Львові (ул. Підвале ч. 7).

Маркизови Бакегемови, о котрім ми оногди доносили, що він гостить у п. Федоровича, лучила ся прикра пригода. Підчас проїздки на кони упав — як подає Dziennik Polski — Маркиз Бакегем з коня і потовк собі горшне рамя. Після оречень лікарів буде маркиз Бакегем мусів через кілька днів перележати в ліжку

Перше галицке товариство акційне будови возів залізничних і машин в Сяноці по одержаню концесії від міністерства справ внутрішніх і затвердженю статутів намістництвом львівським, має уконституувати ся 26-го с. м. на зборах акціонерів в львівським Банку краєвим. Цілю товариства єсть фабричний виріб, переро-

бловане і направа возів для залізниць, приладів і уряджень механічних для руху залізничного, машин, приладів і знадібь до верченя і взагалі до руху фабрик всякого рода, як копальні вугли, нафти і пр. Товариство закупує вартатив від Казимира Литяньского в Сяноці та вкладуючи капітал на разі пів мільона, маючий зібрати ся через видане 2000 акцій по 250 зр., має надію розширити велику діяльність, бо кромі дотеперішних замовлень від залізниць державних долучать ся ще замовленя від залізниць льокальних. Край буде мати з сего товариства таку користь, що гріш видаваний на вози останєсь в краю, що виробы потрібні для залізниць як і для інших фабрик можуть бути дешевіші і різницю коштів транспорту; промисл нафтовий і різничий зискує через то, що буде можна на місци, в краю, набути всякі потрібні знаряди; вкінці сотки робітників знайдуть занятя в сих вартатах. Основателями сего товариства єсть Банк краєвий і Казим. Литяньский, дотеперішний властитель фабрики. Згол. шеня до субскрипції акцій приймає Банк краєвий найдальше до 15-го с. м., а обняте фабрики в посіданє товариства наступить 1-го серпня с. р.

Додаток для урядників державних. Урядова Wiener Zeitung оголошує, що на підставі найвисшого рішення з 15-го марта і з 28-го червня с. р. почне ся виплачувати урядникам державним чотирох найнизших клас рангі, о скільки не побирють они додатків з титулу часу служби; додатки сустантаційні по 60 зр. для урядників XI-ої класи рангі, по 80 зр. для X-ої, по 100 зр. для IX-ої і VIII-ої класи рангі. Додатки сі не вчисляють ся до пенсії. Виплата буде відбуватись кварталними ратами: 1-го січня, 1-го квітня, 1-ого липня і 1-го жовтня з гори. Позаяк призволене на сі додатки дітає взад від 1-ого січня 1895, то на підставі конституційного уповноміченя, уділеного законом з 28-го січня с. р., має на разі зліквідувати ся ті додатки, котрі належать ся за перші два квартали сего року. Ліквідація дальших рат наступить по приписанім конституцією затвердженю потрібних кредитів, а іменно рата, котра припадає за третій квартал с. р., буде зліквідована зараз, а пізнійші рати квартално почавши від 1-ого жовтня с. р.

Виділ товариства міського театру в Чернівцях складає сим щиро подяку всім тим, котрі своїми дарами для пристани щастя, бідьету, базарів і ріжних торговлиць причинили ся до гарного фестину, котрий удав ся під кожнім взглядом. — Николай барон Мустаца, голова виділу. Антін Захар, голова комітету.

Грім в школі. Дня 9-го с. м. ударив грім в будинок шкільний в селі Корчесті (повіта сторожівецкого) на Буковині і тяжко поранив жінку учителя Сорочана. Нещастій випило око а єї саму кинув грім на кільканайцять кроків від хати.

Справа обезпеченя служниць на випадок старости. Сими днями увїшла до ради державної петиція з 8,000 підписами служниць, в котрій петентки домагають ся утвореня в дорозі законодатній, державної або громадської інституції обезпеченя служниць на випадок старости. Коли-б така інституція не дала ся завести в цілій державі, то петентки просять, щоб завести єї бодай для міста Відня в такий спосіб: утворити фонд з місячних вкладок плачених служницями. Вклады такі назначано би від хвилі оголошеня обовязуючого закона на 10 кр. для служниць повизше 25 літ, а на 20 кр. для служниць котрі вже скінчили 25-ий рік житя. До плаченя вкладок завести карти обезпеченя на спосіб теперішних карт вкладкових в почтових щадницях. На верхній стороні карти умістити імя, місце уродженя, вік, занятя, а також місце служби дотичної особи, а ва противній 12 назначених місць на приліплєне марок. Марки ті, продавані по трафіках, мають приліпляти що місяця службодавці. Гроші за ті марки ужити на утворенє інституції обезпеченя служниць на старість. Петентки надїють ся, що від дня 50-літнього ювілею панованя нашого цісаря можна би проценти від капіталу з тих вкладок обернути на першу рату для того рода інституції і виплачувати по 10 зр. місячно, а пізнійше, як калігал побільшить ся, по 15 зр. неспосібним до праці

служницям, котрі переступили 50-ий рік житя. Право до обираня такої премії мали би служниці, котрі викажуть ся, що до інституції обезпеченя належать що-найменьше 10 літ. Контролю над вкладками нега би поліція при мельдованях слуг, котрі до карт мельдункових мусїли бы долучити також карти обезпеченя. Виплату підмог вели би дотичні повітові заведеня убогих.

Сегорічні маневри, в котрих возьме участь також черновецка залога, відбудуть ся між Галичом і Бережанами. Черновецка залога вїздить дня 26-го серпня а верне дня 10-го вересня с. р.

Глузованє судьби. В Берні на Зелєні сьвята сего року утопили ся пекарчук В Стшелецкый і єго суджена тому, позаяк не було звідки взяти гроша на покритє коштів вінчаня. А тепер, підчас послідного тягненя льосів „Червоного хреста“ головна виграна як раз припала на льос, котрий був власностию Стшелецкого, а по єго смерти перейшов в спадщині на матір.

Страшний батько. В селі Вієнівль коло Мецу в Альзациї хогів один селянин покарати свого дванайцятьлітнього сина за непослух. В тій цілі звязав єму ноги, закинув єму шнур під рамена, підніс єго під саму стелю і прибив єму долонї до бальків цьвахім. Розпучний жок жертви звабили сусїдів, котрі зразу звільнили нащасливу жертву від тої страшної муки. Обуренє против батька, що так тяжко покарав свого сина, було так велике, що жандармерия лише з трудноистию могла єго вирвати з рук мстителей.

Обманство льосами. Відєнські власти чпали на слід великого обманства льосами турецкими. Кілька підприємчивих осіб закупило велике число льосів турецких в Парижі, де льоси ти потують ся на біржі о 8 до 12 зр. низше, а відтак приліпивши сфальшований стемпель з року 1889 (в котрім то році вийшов закон о примусовім стемпельованю льосів заграничних) пускали ті льоси в обїг. На слід обманства впровадило поліцію велике задуно зухитих стемплів з року 1889. Подібне обманство дікалось в Кракові, де, також кілька осіб арештовано.

Повени. Дня 8-го с. м. вода на Сяні піднесла ся о три метри над стан нормальний. Дорога з Перемишля до Сянока під водою, а до Бірчи нема приступу. Предмістя Перемишля: Вильче, Перекопи, Бушковички і Пралківці під водою. — В наслідок послідних дощів вилила в повіті стрийським ріка Колодниця і наробила багато шкоди на сіножатях і по полях. Кілька селянських хат в селі Залатині залила майже по стріху.

Електричне місто. Дневник Cosmos доносить, що жадне місто на сьвітї не має тільки уряджень електричних що Грест-Фельс в Мєнтані, території в Сполучних Державях американських. Всяду панує в тім невеликім місті електрика. На улицах не здібаеть конїй, бо всі поїзди рушають ся електрикою, котра є також добрим мотором по фабриках. Електрика рухає і сивавки міські і молотки до розбиваня камінїв, що служать до брукованя улиць. Всі домашні роботи роблять ся за допомогою електрики. Се все тому, бо електрика там дуже тано коштує, она не достарчає ся динамичними машинами, а водоспадом, від котрого й місто має своє імя.

Померли славний болгарский писатель Петко Славейко в Софії в 69-ім році житя; — у Львові бувший директор гімназії Крушинський в 73-ім році житя.

ТЕЛЕГРАМИ „БУКОВИНИ“.

Відєнь, 17. липня. Країнський сойм скликаний на день 4-го с. м.

Софія, 17. липня. Булетін про стан здоровля Стамбулова, котрого вчера вечером тяжко зробила публіка на дорозі,

констатує, що оно поліпшило ся значно. Протів опозиційної газети, що одобрила той злочин, заряджено карне слідство. Правительственный орган висказує своє обуренє про той каригідний злочин і жадає строгаго покараня виновників. Одна ескадра жандармів пошукує в околиці міста слідів убийників.

Передплатників, котрі в доручуваню „Буковини“ добачать якусь неправильність або котрим не достає якого числа, просимо се зараз подавати нам до відомости. Реклямація бракуючих чисел увільнена від оплати порта.

ТОВАРИСТВО „ПРОСВІТА“

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Світл. Рад Шкільних, Впов. святичеників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені кр. Радою шкільною на премії для учеників, *красно* *оправлені з позолоченими берегами*, можна купити в канцелярії товариства при улиці Вірменській ч. 2 по слідуєчій ціні:

Роскази про сили природи 20 кр. Оповіданя о житю св. Бориса і Гліба 20 кр. Повістки для дітей 27 кр. Сестра 15 кр. Байки 22 кр. Історія Руси ч. I. 25 кр. Історія Руси ч. II. 23 кр. Лен і коноплі 24 кр. Рогата худоба 45 кр. Про живовлоти і ліси 20 кр. Венямин Франклін 16 кр. На до-світках 22 кр. Серед ледового моря 25 кр. Житє св. великомученика і лікаря Пантелеймона 20 кр. Дрібна птиця господарска, а великі гроші 20 кр. Відкрите Америки 22 кр. Звірята шкідлі і пожиточні 42 кр. Перекотиполе 18 кр. Кирил і Методій 22 кр. Молитвенник народний (в звичайній оправі) 20 кр.

в лрчий оправі:

а) хрест полотняний і золочений хрест з переду 25 кр. б) ціла оправа полотняна, береги золочені і золочений хрест з переду 35 кр. — Молитвенник народний великий по ціні 90 кр., 1-10, 1-30, 1-60 і 1-80 зр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

„ДНІСТЕР“

товариство взаїмних обезпечень у Львові, улица Валова ч. 11,

засноване на підставі концесії ц. к. міністерства справ внутрішних з дня 9 грудня 1891. р. ч. 22751, розпочало свою діяльність дня 15. н. ст. вересня 1892 р.

„Дністер“ обертий на засаді взаїмности своїх членів, обезпечає всяке майно движиме і недвижиме протів шкідливіх огневих від найприступнішмих услівями і починає можливо найвищі премії.

Всякі шкоди ліквідують ся і виплачують ся сейчас по пожарі.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях, де нема агентів „Дністра“, приймають ся

КНИГАРНЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА

у Львові, улица Академічна ч. 8.

продает слідуєчі книжки:

	зр. кр.
Юрій Федькович. Повісти і оповіданя	— 20
Михайло Старицький. В темряві, драма	— 20
Вас. Чайченко. Твори прозаїчні ч. I. 80 кр. ч. II. 50 кр. ч. III	— 80
— Книга казок, поезії часть II.	— 60
— Під хмарним небом, поезії ч. I.	1 —
Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4 50 зр. з пересилкою	5 —
— Кобзар для дітей	— 20
Мих. Коцюбинський. „Хо“, оповіданє	— 10
Левенко. Пани і люди, повість	— 80
— Салдатський розрух	— 10
Геринг-Герасимович. Що то є господарність	— 20
Осип Маковей. Поезії	— 20
— „Оферма“ — повелє	— 10
К. Т. Подоленко. За громаду, хроніка	— 20
Іван Франко. Жіноча неволя в руських пісьнях народних	— 35
— Без праці, оповіданє	— 20
— Лис Микита Гегого	— 50
— Украдене щастє, драма	— 30
Уманець і Спілька. Словар російско-український ч. I. і II. по	2 50
І. Баштовий. Українство на літерат. позвах з Московщиною	— 50
Ом. Партицький. Провідні ідеї в письмах Тар. Шевченка	— 35
Вас. Ріленько. „Діогенія в Тавриді“, драма	— 30
Завски Товариства імені Шевченка ч. I., II., III., IV. і V. по	1 20
— Кенан. Сибір ч. I. II.	1 20
Кирило Студинський. Лїрники, студия	— 20
— Пересторога	1 —
Василь Щурат. Пісня про Родьда	— 50
Леся Українка і Макс. Ставинський. Книга пісень Г. Гейне	— 80
— На крилах нисень, збірник поезій	— 60
Павло Граб. Збірник поезій ч. I.	— 20
— З чужого поля, переклади ч. I	— 20
Др. Огоновський: Історія рускої літератури II. 3 зр., III. ч. 1 і 2 — 4 зр., IV. 1 зр., а том I.	3 —
— Studien auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1 50
Куліш. Шекспірові твори перекл. ч. I.	1 —
— Чорна Рада, повість	— 80
Іван Нечуй. Повістки і оповіданя	— 30
— Світогляд українського народа	— 30
— Кайдашева сім'я, повість	— 50
— Навіжена, повість	— 20
— Над чорним морем, повість	— 90
— Хмарч, повість	1 50
— Причена, повість	1 50
— Микола Джеря, повість	— 80
— Поміж ворогами	— 50
— Почаїсь	— 10

ПРАВДА

ВІСТНИК

полїтики, науки і письменства, виходить двічі в місяць по ціні на рік 4 зр. пів року 2 зр., на чверть року 1 зр.

У Львові, улица Академічна, ч. 8.

ЛІТЕРАТУРНЕ ТОВАРИСТВО „РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях,

улиця Петровича число 2,

має на складі:

„ІЛЮСТРОВАНУ БІБЛІОТЕКУ“

для молодїжи, міщан і селян, редаговану Омеляном Поповичем

року 1886, 1887., 1888., 1889., 1890., 1891., 1892 1893., 1894., по 1 зл. 20 кр. за рочник, а всі 9 разом за 9 зр.

3 пересилкою поштовою 9 зр. 30 кр.

Чума горілчана.

Сумна історія для перестороги і науки бідним і богатим, старим і молодим переповів і тверезим руским читальникам присвятив Омелян Попович. Книжка ся має 80 сторін і коштує 20 кр., поштою 25 кр.

ВИЙШОВ

МОЛИТВЕННИК

виданий „Просвїтою“

в народній мові, великий, обіймаючий 640 сторін друку, найповніший зі всіх таких Молитвенників.

Молитвенник сей містить в собі: I.) Молитви щоденні ранні і вечірні. II.) 3 Богослуженя церковного, іменно: а) з Вечерні. б) з Повечерниці малої, в) з Повечерниці великої, г) з Утренї, д) Літургія св. Іоана Золотоустого, е) Молитви з часї св. Літургії. III. Тайни покаяння і пресвь. Евхаристії. IV. Молитви для різного віку, стану і в різних потребах V. Молитви в часї великого посту. VI. Молитви на празники а) Господські, б) Богородичні, в) Святых VII.) Молитви сполучені з відпустами, VIII.) Акафист до а) Ісуса Христа, б) Пресвь. Богородиці в) св. Отця Николая. IX.) Молебєн до пресвь. Богородиці. X.) Тропарі, кондаки, богородичні і прокимени а) недільні, б) щоденні, в) на празники Господські, Богородичні і Святых, г) на деякі потреби. XI.) Коляди і явні пісні церковні. XII.) Місяцослов цілого року.

Сей молитвенник дістати можна в канцелярії товариства „Просвїта“ і в книгарні Ставропигійській і перепл. заведеню Мих. Споярського по таких цінах:

1) Молитвенник брошурований	— зр. 70 кр.
2) оправлений на-пів в полотно з одвітними відтисками	— „ 90 „
3) оправлений ціло в полотно з золоченями і відтисками	1 „ 10 „
4) оправлений як під 3) з додатком золочених берегів	1 „ 30 „
5) оправлений на-пів в шкіру з золоченями і відтисками	1 „ 10 „
6) оправлений ціло в шкіру з золоченями і відтисками	1 „ 60 „
7) оправлений як під 6) з додатком золотих берегів	1 „ 80 „

Замовляючі поодинокю Молитвенники звольть присилати на оплату пошти 20 кр.

Альбум заслужених Русинів.

Ціна 70 кр.

СИЛА КНИЖКИ

або
О просвїті народній.
Під таким заголовком вийшла брошура в Чернівцях

написана
учителем Дарієм Пігуляком.

Ціна 25 кр., з пересилкою 27 кр. — Замовляти можна в реакції „Буковини“.

З друкарні Г. Чона.

